

Nathalie Lind: Efter at jeg stillede mit spørgsmål til indenrigsministeren, har jeg i dagspressen set, at amtsrådsforeningen nu vil opfordre sygehusene til at etablere flere rotationsstillinger, således at den 24 måneders uddannelse, der er betingelsen for, at en medicinsk kandidat kan arbejde som praktiserende læge, kan blive afviklet inden for en rimelig tid. Jeg har også noteret mig — jeg tror, det var i går, det stod i avisen — at de vanskeligheder, der havde været med hensyn til aftjening af værnepligten inden for denne 24 måneders tid, indtil videre skulle være klareret. Så langt så godt. Men problemet med hensyn til at skaffe flere læger ud i almen praksis er så stort, at jeg håber, ministeren her kan oplyse folketinget om, hvilke initiativer han vil tage, for at der virkelig kan komme gang i denne udvikling. Vi ved jo, at der fra 1975 vil være brug for hvert år at få 300 nye læger ud i praksis.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Fru Nathalie Lind har allerede gjort opmærksom på, at hun er klar over, at amtsrådsforeningen har rettet henvendelse til samtlige amtsråd om at skaffe flere rotationsstillinger, og at forsvarsministeren i forbindelse med spørgsmålet om værnepligten har fået indført en ordning, der ikke skulle hindre lægerne i at gå ind i rotationsstillinger.

Samtidig kan jeg yderligere oplyse over for den ærede spørger, at man i 1967 forkortede det lægevidenskabelige studium under den forudsætning, at studiet blev efterfulgt af en videreuddannelse, som skulle tilrettelægges af indenrigsministeren efter samråd med undervisningsministeren.

Det er rigtigt, at ministeren har en bemyndigelse til at pålægge sygehusene at tage læger, men det er lige så rigtigt, at indenrigsministeriet hele tiden har ønsket, at amtsrådsforeningen og de andre involverede parter, lægeforeningen osv., skulle klare dette problem uden indblanding fra indenrigsministerens side.

Når amtsrådsforeningen nu har rettet denne henvendelse til amtsrådene, synes jeg, at vi lige skal se, hvilket resultat man får af denne henvendelse, som er alvorligt ment. Jeg mener ikke, at man på nuværende

tidspunkt skal bruge en bemyndigelse til at pålægge nogen noget, som man på forhånd ved at de pågældende gerne vil igennem med.

Spørgeren gør opmærksom på det betydelige misforhold mellem det nuværende antal rotationsstillinger og den ønskelige kapacitet, hvis en passende stor del af de nye læger skal uddannes til almen praksis. Problemet er dog ikke kun et spørgsmål om uddannelse til almen praksis. Med henved 700 nye læger om året er der under alle omstændigheder en meget stor del af samtlige stillinger for underordnede læger på sygehusene, som vil blive optaget af de yngste årgange, hvis man vil være sikker på, at de alle får en videreuddannelse på sygehusene.

Sundhedsstyrelsen har derfor i nogen tid overvejet, hvordan man på bedst mulig måde udnytter sygehusenes uddannelseskapacitet for læger under uddannelse til såvel praktiserende læger som speciallæger — der skal være plads til begge parter — og jeg kan sige til den ærede spørger, at jeg vil følge spørgsmålet meget nøje, men jeg vil lige se reaktionen på den henvendelse, man har rettet til sygehusene, se, i hvilken udstrækning der bliver oprettet rotationsstillinger, og så vil jeg komme tilbage til spørgsmålet.

Nathalie Lind: Jeg vil takke ministeren ikke mindst for den sidste oplysning, at ministeren nøje vil følge denne sag. Ministeren har jo her to muligheder: enten at beslægtlægge visse stillinger efter lægelovens § 2, stk. 6, eller at dispensere fra de gældende regler om 24 måneders uddannelse. Hvis det viser sig, hvad jeg er bange for, at man ikke hurtigt nok kan få tilstrækkelige rotationsstillinger, håber jeg, at ministeren også vil overveje den anden udvej, for jeg har indtryk af, at man er ret streng, ret stiv, i sin vurdering af, hvordan de 24 måneder skal anvendes. Jeg kan blot nævne én ting — vi skal ikke gå i detaljer — at efter hvad jeg ved, stiller man krav om 3 måneder i psykiatri på en hospitalsafdeling, men man har i virkeligheden slet ikke kapacitet til at klare dette, og det var måske værd at overveje, om det absolut skal være en klinisk afdeling; man kunne vel gå ind på daghospitalet eller andre steder. Jeg synes, det er uhyre vig-